Dosar nr. 4-25074755-28-4-27052025
nr. manual 4-98/2025

H O T Ă R Î R E

31 martie 2026 or. Briceni

Judecătoria Edineț, sediul Briceni,
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Comerzan Ghenadie
Grefier Moraru Olga
Cu participarea:
Avocatului Raducan Irina
În prezența
Contravenientului Botnari Ivan
În lipsa:
Agentului constatator: Drumea Anatolie

examinînd în ședință de judecată publică cauza contravențională cu privire la contravenția imputată lui Botnari Ivan, născut la *****, c/p *****, locuitor al s. *****, raionul Dondușeni,

A C O N S T A T A T :

Botnari Ivan la data de 23 mai 2025 aproximativ la orele 02:25, în s. Bulboaca, raionul Briceni a condus automobilul mobil de model Hundai, n/î ***** sub influența alcoolului, fiind testat cu aparatul Drager, rezultatul 0,32 mg/l în aerul expirat.

La 23.05.2025 pe acest fapt a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție, care, în conformitate cu art. 395 alin. (1) lit. c) Cod contravențional a fost remis pentru examinare după competență Judecătoriei Edineț, sediul Briceni.

Acţiunile contravenientului au fost calificate conform art. 233 alin. (1) Cod contravenţional.

În ședința de judecată agentul constatator Drumea Anatolie, nu s-a prezentat fiind înștiințat legal despre data și ora examinării cauzei.

În şedinţa de judecată contravenientul Botnari Ivan, vina nu a recunoscut și a solicitat ca cauza să fie încetată, deoarece la momentul stopării nu a fost decacord cu rezultatul aparatului Drager, solicitînd ca să fie preluată proba biologică, însă această testare nu a fost efectuată.

În ședința de judecată apărătorul contravenitului – avocatul Raducan Irina în baza mandatului nr.1836976 din 23.06.2025, a solicitat anularea procesului cu încetarea cauzei.

Examinând materialele cauzei contravenționale, verificând procesul-verbal cu privire la contravenție, sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa, studiind în cumul totalitatea probelor - instanța de judecată conchide că procesul-verbal respectiv urmează a fi declarat nul cu dispunerea încetării procesului contravențional din următoarele considerente:

În sensul art. 462 din Codul contravenţional, atunci când examinează cauza contravenţională, instanţa de judecată trebuie să pronunţe una din aceste două soluţii: a) încetarea procesului contravenţional; sau b) declararea vinovăţiei persoanei care a comis contravenţia imputată și, după caz, stabilirea sancţiunii contravenţionale, aplicarea măsurii de siguranţă sau înlăturarea executării sancţiunii.

Conform art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art. 10 din Codul contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracțiunea, săvîrșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență. Intenția este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul, că persoana care săvârșește fapta își dă seama și prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod ușuratic vor putea fi evitate.

În baza art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Pentru a purcede la analiza existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la cerinţele imperative prevăzute de legea contravențională prin prisma existenței temeiurilor de declarare a nulităţii absolute sau relative.

În accepțiunea art. 381 alin. (4) din Codul Contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atît circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

În baza art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul.

Procesul-verbal se încheie de către agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Din perspectiva Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, faptele cotravenţionale pot intra în sfera cauzelor penale. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană.

Cu titlu preliminar, se impun a fi făcute câteva consideraţii referitoare la natura juridică a procesului-verbal cu privire la contravenţie, precum și la forma acestuia.

Procesul-verbal de contravenţie materializează o manifestare de voinţă cu caracter unilateral a unei autorităţi publice (prin intermediul persoanelor care au calitatea de agenţi constatatori) și reprezintă un act administrativ unilateral cu caracter individual, emis în baza puterii publice, cu scopul de a produce efecte juridice.

Procesul-verbal cu privire la contravenţie reprezintă un act probator al unei contravenţii și trebuie să conţină menţiunile prevăzute de art. 443 din Codul Contravenţional.

În acest context, respectarea exigenţelor legale prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional este obligatorie pentru agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, prin prisma art. 445 din Codul Contravenţional.

Analizând actul de constatare sub aspectul legalităţii sale, instanţa va cerceta dacă în cauză sunt întrunite cerinţele de formă ale procesului-verbal de contravenţie, așa cum sunt impuse acestea de dispoziţiile art. 443 din Codul Contravenţional referitoare la menţiunile obligatorii ce trebuie prevăzute sub sancţiunea nulităţii. Nulitatea poate fi invocată și din oficiu.

În raport cu prevederile art. 443 alin. (1) lit. d) din Codul Contravenţional, procesulverbal cu privire la contravenţie va cuprinde: fapta contravenţională, locul şi timpul săvîrşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea

faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie.

La caz, la data de 23.05.2025, de către agentul constatator Drumea Anatolie, în temeiul procesului-verbal seria/nr. MAI06 507660, a fost constatată săvârșirea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod contravenţional de către Botnari Ivan, pe motiv că la data de la data de 23 mai 2025 aproximativ la orele 02:25, în s. Bulboaca, raionul Briceni a condus automobilul mobil de model Hundai, n/î ***** sub influența alcoolului, fiind testat cu aparatul Drager, rezultatul 0,32 mg/l în aerul expirat.

Potrivit prevederilor art. 233 alin. (1) Cod contravențional, *conducerea autovehiculului de către o persoană care are o concentraţie de alcool în sânge ce depăşeşte 0,3 g/l sau de vapori de alcool în aerul expirat ce depăşeşte 0,15 mg/l, dacă fapta nu constituie infracţiune, se sancţionează cu amendă de la 700 la 1000 de unităţi convenţionale sau cu arest contravenţional de la 10 la 15 zile, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 6 luni la 3 ani*.

În context, instanța de judecată reține că latura obiectivă a contravenției specificate la art. 233 alin. (1) Cod contravențional, se exprimă în fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de conducere a vehiculului de către o persoană care se află sub influența alcoolului ori în stare de ebrietate produsă de alcool ce depășește gradul minim admisibil stabilit de lege, dacă fapta nu constituie infracțiune, aceasta fiind o agravantă a contravenției prevăzute la art. 233 alin. (1) din Codul contravențional.

Cerinţa esenţială pentru întregirea faptei prejudiciabile prevăzute la art. 233 alin. (1) din Codul contravențional, este ca în timpul conducerii mijlocului de transport, făptuitorul să se afle în stare de ebrietate produsă de alcool ce depășește gradul minim admisibil stabilit de lege.

Potrivit prevederilor art. 134^{12} alin. (2) din Codul penal, prin stare de ebrietate se înţelege starea de dereglare psihofuncţională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri şi/sau de alte substanţe cu efecte similare.

Totodată, potrivit pct. 4 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală privind stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, care stipulează că, se atestă ca stare de ebrietate alcoolică: a) cu grad minim – în caz de stabilire a concentrației de alcool de la 0,3 g/l până la 1,0 g/l în sânge sau de la 0,15 mg/l până la 0,5 mg/l în aerul expirat.

În acest sens, instanța reține că, potrivit tichetului „Drager” în urma testării la data de 23.05.2025, ora 02:25, la Botnari Ivan s-a stabilit rezultatul de 0,32 mg/l în aerul expirat.

Totodată, instanța de judecată reține că în procesul-verbal cu privire la contravenție din 23.05.2025 Botnari Ivan la pct. 12 a efectuat o menține precum că „nu sunt de acord cu aerul expirat în Drager”.

Potrivit pct. 13 al Regulamentului privind modul de testare alcooscopică şi examnare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărîrea Guvernului R. Moldova nr. 296 din 16.04.2009, persoana testată alcoolscopic şi/sau antidrog, care nu este de acord cu procedura testării, funcţionarea aparatului de testare, rezultatul testării, este în drept să-l conteste, prin examinarea medicală cu prelevarea obligatorie a probelor biologice. În acest caz persoana testată este însoţită de angajatul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliţiei la cea mai apropiată instituţie medicală abilitată, dar nu mai tîrziu de 2 ore după testarea alcoolscopică sau după testarea antidrog.

Astfel la caz instanța de judecată a constat că la materialele cauzei contravențională este îndreptare din 23.05.2025, însă careva rezultat de la medicul narcolog la materialele cauzei nu există.

Or, având în vedere caracterul imediat și constatator al procesului-verbal contravențional, instanța apreciază că o asemenea încălcare procedurală trebuia justificată în mod expres de către agentul constatator, mai ales în contextul dezacordului cu rezultatul aparatului Drager referitoare la starea de ebrietate.

Lipsa unor explicații clare cu privire la succesiunea acțiunilor procesuale și momentul întocmirii actelor contribuie suplimentar la apariția dubiilor privind corectitudinea și temeinicia constatării faptei contravenționale.

În alt context, instanţa de judecată concluzionează că agentul constatator, abilitat cu atribuții de constatare a faptei contravenţionale şi aplicare a sancţiunii, administrează orice probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității şi temeiniciei procesului-verbal.

Din acest argument, rezultă că simpla constatare (uneori pretinsa constatare) a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional.

În alţi termeni, atît timp cît asupra faptelor descrise în conținutul actului, neconfirmate prin alte mijloace de probă, pot plana o serie de dubii, instanţa apreciază că îşi găseşte aplicare un alt principiu de drept, şi anume principiul in dubio pro reo.

La fel, în cauza Telfner versus Austria, CEDO a statuat că, o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăție constituie o încălcare a art. 6 §2 din CEDO, iar în cauza Anghel versus România, CEDO a accentuat că, sarcina probei îi revine acuzării și îndoiala profită acuzatului.

La cazul dedus judecății, prin prisma principiului prezumţiei nevinovăţiei, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate,

fiind interpretate în favoarea făptuitorului, instanța reține că pe parcursul examinării prezentei cauze contravenționale agentul constatator nu a prezentat careva probe admisibile, pertinente, concludente și utile care ar demonstra vinovăția lui Botnari Ivan în comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod Contravențional al Republicii Moldova.

Or, conform art. 375 din Codul contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârșirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravențional.

Astfel, ținând cont de faptul că fapta nu întrunește elementele contravenţiei prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod Contravențional, nefiind probată intenția lui Botnari Ivan de a săvîrși fapta contravențională, iar în circumstanţele enunţate şi ținând cont de faptul că orice dubii care nu au fost înlăturate, în virtutea legii, se tratează în folosul persoanei, instanţa de judecată conchide că în cadrul judecării cauzei nu s-a confirmat temeinicia faptei imputate lui Botnari Ivan din care ajunge la concluzia de a înceta procesul contravențional pornit în privința lui Ilie Botnari Ivan în baza art. 233 alin. (1) Cod contravențional, din lipsa faptului contravenției.

Potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care, nu există faptul contravenției.

Art. 461 Cod Contravențional stabilește că, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 instanța încetează procesul contravențional.

Astfel concluziile instanței descrise mai sus, impun după sine constatarea lipsei faptului contravenției prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod contravențional în acțiunile lui Botnari Ivan la data de 23.05.2025, în temeiul art.441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, și la fel necesitatea încetării procesului contravențional în conformitate cu art.461 Cod contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.441 şi 445, instanţa încetează procesul contravenţional.

Conducîndu-se de art.art.461, 462 Cod contravenţional RM, instanţa de judecată,

HOTĂRĂŞTE:

Procesul contravențional pornit prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria și număr MAI06 507660 din 23.05.2025, în temeiul art.233 alin.

(1) Cod contravenţional în privinţa lui Botnari Ivan, pe motivul lipsei faptului contravenției, a înceta.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul judecătoriei Edineț.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **Ghenadie Comerzan**